Pregaria.cat

Entrada

LA MÒNICA 02

La Mònica, la que tothom coneix, és la 01. Simpàtica, activa, treballadora infatigable, relacions de tota mena, que ha viscut dos anys als EUA, i quan va tornar es va instal•lar ella sola en un apartament lluminós des d'on es veu el mar. Qui no coneix la Mònica 01? Porta una agenda plena de recursos, contactes i una planificació matemàtica, amb continues entrades i sortides. Encara hi podem afegir algunes coses més .... Va al gimnàs dos cops per setmana, canta a la coral "Gospel 73", li agrada anar a comprar al mercat del Ninot i aviat farà 25 anys. Aquesta és la Mònica 01; i tan sols hem explicat un 10% de la seva dinàmica vida.

La Mònica 02 és la 01 més una moto de gran cilindrada. Una màquina perfecta i molt ben cuidada. Tan sols l'agafa els dissabtes, i mai per anar per Barcelona. Surt abans de les 9 i pràcticament es coneix Catalunya. A mig matí para i esmorza en un dels molts restaurants que hi ha a les nostres carreteres i que els festius i dissabtes cap a les 10 estan plens, i serveixen tota mena de viandes. La Mònica 02 es gasta part important del sou amb la moto i l'esmorzar. Els dissabtes torna relativament aviat per anar a comprar, i sortir al vespre fins que el cansament li digui prou.

La Mònica 02 té una gran amiga en un monestir. Una noia de la seva edat. Es coneixen des de l'escola. Van anar juntes a la universitat. És monja contemplativa, però podria ser gerent d'una empresa de telecomunicacions. Diu que Jesús la va seduir, i allà a dalt de la muntanya es veu que viu la seducció en un monestir habitat per 12 monges: 9 que passen de 70 anys i 3 que no arriben als 40. La seva amiga és la més jove. La Mònica 02 la va a veure un cop al mes. Sempre baixa a Barcelona confortada. La moto, quan pot, quasi vola d'entusiasme.

Avui dissabte porta una carta que li ha donat la seva amiga contemplativa perquè l'obri quan arribi a casa. No és la primera vegada que ho fa, i sempre resulta sorprenent.

Ara ja és a casa, asseguda al sofà, una cervesa preparada i a punt d'obrir la carta. Dintre del sobre hi ha un paper menut i doblegat que diu: "Mònica, ja fa temps que t'ho volia dir, i ara crec que és el moment. Déu t'estima. I tu, Mònica 01-02, l'estimes?"

Toquen les dotze de la nit i la Mònica (01,02), ella, tota, encara està submergida en una mena de dubte, revisió, emoció... i pelegrinatge... cap a la Mònica 03. Jesús Renau sj.